

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nerăncăte nu se primesc. — Manuscrise nu se retrimite.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele

BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf., Nux. Augenfild & Emeric Losner, Heinrich Schalek, A. Oepelik Nachf., Anton Oepelik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Julius Leopold (VII Erzsebet-körút).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicație. — Publicații mai dese după tarifa și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(Număr de Duminecă 29).

"GAZETA" ieșe în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 oor., pe șase luni 12 oor., pe trei luni 6 oor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumeră la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare.
Târgul Inului Nr. 30, etajul I.: Pe un an 20 oor., pe șase luni 10 oor., pe trei luni 5 oor.
Cu dusul în casă: Pe un an 24 oor., pe 6 luni 12 o., pe trei luni 6 corone. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 162. — Anul LXIV.

Brașov, Sâmbătă-Duminecă 22 Iulie (4 August).

1901.

Adunarea dela Șimleu.

Joi și Vineri „Societatea pentru fond de teatru român” și-a ținut adunarea sa generală în Șimleul Silvaniei.

Au fost zile frumoase de serbare în centrul Selagiului, ai căruia bravi fii, însuflețiți pentru tot ce e național, au făcut o primire frumoasă, călduroasă și cu adevărat frățescă membrilor Societății și oșpeților sosiți din toate părțile.

Eată ce ne comunică raportorul nostru special despre primirea oșpeților, despre decursul adunării generale și despre sărbările împreunate cu ea.

Șimleul Silvaniei, 31 Iulie n.

(Raport special al „Gazetei Transilvaniei”)

Dela Brașov la Șimleu.

Plecî singur din colțul sud-estic al Românișului din Ardeal, pentru-ca să ajungî tocmai la cealaltă extremitate a graniței etnografice a neamului nostru. E lung drumul dela Brașov până în Șimleul-Silvaniei, și din mulțimea incomodilor lui neajunsuri îți pune în perspectivă cu o probabilitate meteorologică de 24 de ore cel puțin o periodică baie de sudore, care se nu se temperează, decât în de nesfârșite-ori repetitele momente, când îți svântîi fruntea încinsă de un lac de băbe aprinse. Te răcoresci însă cu gândul anticipativ, că din urziala plictisitoare a trenului, în curînd — nu „curînd” cam prea prelungit — te vei vedea pe plaiurile recreatoare ale Silvaniei, unde în centrul, în inima românească a Sălagiului, Societatea pentru crearea unui fond de teatru român e așteptată cu o gelosă emulațiune de o primire cât mai ospitală.

E în firea egoismului omenesc și al instinctului de proprie cruțare, de a-ți anticipa iluziile unei tichue trupesci și sufletești, care te așteaptă senu la care te așteptî.

Enervat de contrastul înădușitōrei realității și al gândului înviorator, amețit de jocul Saharic al drumului, care într'adintr' par'că nu vră să se mai sfîrșescă, sosesc în fine în Oradea-mare, prima oază în lungul itinerariu. Adeocă, Oradea ca Oradea, dăr oază e casa ospitală a d-lui Vulcan, „d-l președinte”, cum îi dic toți cu o resfățată intimitate, care țî cade bine.

O țî și o noapte de repaus și recreare. Intîlniri plăcute și cunoștințe nou. Toți sunt preocupați de însemnatul moment, în fața căruia stă Societatea, momentul, în care trebuie să se începă în sfîrșit după o muncă de 30 de ani realizarea idealului, urmărit de Societate. *Cum s'ar puté acestă face mai bine?* — e obiectul discuției. E de față fruntea biroului Societății: președinte, vice-președinte și secretar.

Pe Miercuri după prânq e așteptat la Șimleu comitetul și oșpeții sosiți din toate unghuriile. Diminēta trebuie să plecăm. E o superbă diminēta, prevesitōre de bine. Dina bună se cunoșce de diminēta: par'că și nădușala e mai cruțătoare acum. Monotonia și singurătatea au înlocuit' o acum veseliea unei frumoșe societăți românești de domni, dōmne și domnișore în frunte tot cu d-l președinte.

Se pornesce trenul vicinal spre Șimleu. Mașina înaintēză gâfâind și făcînd lungi și multe popasuri, dăr nu se impacientēză nimeni, căci în șirul nesfîrșit de văi și deluri veți în Biharia ca și în Silvania mai numai sa te românești. Căsuțele curățale îți arată pe Românul harnic, care și are ce îi trebuie, și ține să-și îngrijēscă avutul. Recolta încă e promițătoare. Intrînd în valea Crasnei, ochii descoper pe cōstele drumului grădini împodobite de vite de vie: sunt vechile vie ale Silvaniei, cari au început să se cultive din nou.

Ne apropiăm de ținta finală a călătoriei noastre. Ne adunăm bagagiul și facem toți față oficioasă. Trenul intră în gara îndesuită de comitetul de primire și publicul, care aștepta pe oșpeți.

Sunt 22 de an, de când societatea fondului de teatru nu și-a mai ținut adunarea generală în Șimleul-Silvaniei. De atunci, ce schimbări: biserică frumoșă românească, două școli, una de fetițe și copii, o bancă românească, „Silvania”, fala românească a Sălagiului, și mai presus de toate o intensivă viață românească, inimă oțerite românești.

D-l A. Cosma, directorul „Silvaniei”, președintele comitetului de primire, emoționat salută în cuvinte calde pe oșpeți și asigură de cordialitatea cu care „frați” vor fi primiți de „frați”. D-l Iosif Vulcan, președintele societății, mulțameșca în scurte cuvinte inspirate de demnitatea institutiunii, ce reprezintă.

Trăsurile se pun în mișcare, oșpeții sunt încuțirați cu prevenire și delicată atențiune.

De sēră va fi sēră de cunoștință în „Hotelul național”, localul cel vechiu al „Silvaniei” — acum își are sediul într'un nou palat — și locul unde au fost ucisi în 1848 Românii Sălageni de insurgenții unguri.

După prânq sosece lume multă din apropiere și depărtare. În crășelui și de altminterlea cu aspect curat românesc, e o mișcare neobișnuită a fețelor necunoscute și a publicului curios.

Șimleul Silvaniei, 1 August n.

Void ca cele petrecute la adunare să ajungă cât mai curînd la cunoștința publicului cetitor — scurtul timp, ce-mî stă la dispozițiă, îl voiți folosi la o scurtă raportare a momentelor mai însemnate. În detaiū voiți reveni ulterior.

Sēra de cunoștință.

(31 Iulie n.)

E adunată multă lume românească mai ales din ținuturile Bihorului și ale Sălagiului. Am remarcat între cei preșenți mulți fruntași de prin părțile locului precedatî de „badea Gheorghe”, cum îi dic p'aci d-lui George Pop de Băsescl.

Tōtă inteligența din jur e concenrată la sēră de cunoștință în frunte cu încă vigurosul și entusiastul vicar al Sălagiului, Alimpiu Barbulovici, precum și cu harnicul director al „Silvaniei”, d-l Andrei Cosma. Se țin toate multe și frumoșe, și în același timp bine simțite. Preste tot veselie și însuflețire. Un excelent taraf de lăutari, anume comandați dela Bistrița, aprinde inima celor preșenți cu căuteșca românești cu vocea și cu instrumentele. Așa ceva pe aici e raritate. După cina comună mulțamiți se depărtēză cu toții.

Prima ședință.

(1 August n.)

Conform programului adunării, prima ședință a fost precedată de un pompos serviciu divin, celebrat de 6 preoți în frunte cu vicariul Barbulovici.

Prima ședință s'a deschis în localul teatrului din loc, prin cuvîntul de deschidere al președintelui Vulcan la orele 10 a. m.

La masa presidială e președintele Iosif Vulcan, vicepreședintele V. Onițiu și secretarul V. Goldiș. Sala teatrului e înțesată de publicul, care a alergat la această festivitate.

Biroul preseii e constituit din reprezentanții următoarelor diare: „Gazeta Transilvaniei” (Brașov), „Tribuna” (Sibiu), „Unirea” (Blași), „Drapelul” (Lugoș), „Folia Școlastică” (Blași).

Discursul președintelui Iosif Vulcan.

Domnilor și Dōmnelor!

Societatea pentru fond de teatru român, în numele căreia am onōrea a vă saluta, punēnd bazele la înființarea teatrului național, crează o școlă practicoă de cea mai mare însemnătate pentru cultivarea unui popor.

Școlă acēsta propagă cultura morală, singura cultură, care pōte să asigureze trānicia popōrelor; căci morala e temelia tuturor institutiunilor, cari au putere de viață; tot ce e imoral, n'are deoat o durată efemeră, trāesce și strălucesc un timp

FOILETONUL „GAZ. TRANS”.

Logofeteasa.

Între biserica în păraginire cu acoperemēntul desfundat și crucile strimbe de lemn ale țintirimului, e sădită o căscioră. Răsnită, stă la o parte de drum și de vii de din sus; printre salcāmii cu scōrța prăfuită în verde, păraduiți pe locul din față, zăresci înfătoșarea ei aședată, prietenosă.

Stâlpii de stejar, roși de ploie, un pārete burdușit în lături și spun vechimea zilelor. Ōmenii au apucat' o înainte să fi fost biserică, dăr la adăpostul copacilor vremurile rele n'au avut incotro, vîntul nu și-a putut juca mendrele printre olanele înegrite, împodobite cu catifea de mușchi, în flōrea smaraldului. De atunci stărue împotriva vifornițelor. În stufăriș nu e în vîdul ochilor și, ferită de sōre, odihnesce în recōrea prospētă, așa cum e în placul tuturor betrānelor.

Ierburî netrebnice i-au făcut briu de incunjur, au cotropit cără-

rușa din prag până la stoborul de nuele, mîncat, hăit de spinarea vitelor.

Așa se arată acum casa logofētului Badea paracliserul. Sē n'o cunoscî din ce a fost înainte vremuri. În locul salcāmilor își resfirau crengile arborii încărcați cu rōde; în șopul prāvălit iernau patru boi moldovenesci, o vacă cu lapte, ér cât ținea vremea bună, la umbra risipită pe ariă, trei vîrtelnițe depānau pe intrecutele firul de tort, și în torsul lor potolit și mîngăios se îngâna tihna traiului de țēră cu gânduri putine și cinstie multă.

Prin ogradă era sfat și viață; în amurg, pe afară, se încrucisau gurî ca într'o gospodăria cu prinsōre. Astādî glasurile au amuțit și portița închisă, indeobște priponită pe dinăuntru cu o curmătură, ai dice că nu se deschide nimēruia. Unde mai tot-dēuna nu zăresci om, vederea acestui cămin aprōpe părăsit îți aduce în minte gânduri înduioșate, nespuse de întristatōre.

Acolo e liniște, o liniște împăcată, dăruiată ca de-o mână cerēscă. La tot ciasul din țî casa scāpātă

e învăluită într'o împāenjinire de taină blajină, și cu drept cuvînt, căci aci sălășluesce mama Ruța, logofeteasa, cum îi dice cātunul cu smereniă.

În pōrta bisericii, bētrāna, vecină cu morții, își duce viața de femeie cu frica lui Dumneđu. Fără rude din spită pe lângă ea, singurică ca o mārgea neînșirată, trāesce din arēnda celor șese jugēre de pāmēnt. Avutul acesta-i aduce pāne berechet, de o mai împarte și cu cei nevoiași. Și ce lucră mînile ei micî și uscate de furnică nedeprișă cu șederea, le schimbă voidsă pe o croșnă de găteje, pe o rineală ierna, când o potopesce zāpada.

Din gura ei n'a eșit o vorbă rea, suspinare n'a cășunat nimēruia. Și de când e prin părțile noastre, feciori bolnavi în Ciupagea nu s'au pomenit. Ea pentru tōte bōlele scie lēcuri. Și vara, pe prispa săltată, pe beteliile de tei prinse în policiori, stau aninate șiraguri de burueni, rēnduite fie-care după puterea ei mântuitoare, căci mama Ruța cunōșce taina negrăitā a lucrurilor...

Dela noi, din bātătura părin-

rēscă, vedeam cătră acolo. Mî-aduc aminte și acum de „Jupinițele maichii”, așa cum îi plăcea să-și desmiardă găinile încālțate, cu pālăria pe cap, ca dōmnele dela țērg. Vietatea asta aripată era pruncii ei, și, pe la chindii, în fie-ce țî, când scoțtea copaia de urzici fierte amestecate cu mālăiū, auđiai vorbele venite ca peste o apă: *Piri! Piri! puișori!* și glasul depărtat de străbună se pierdea în bratecul frunzelor, întretăiat de măcăitul înțiglat al ratelor lacome.

Pe mine mē atinsese mugurul durerii. În priceperea timpuriă ce o au copiii, simțeam că mamii Ruții trebuie să-i fie urit, singură, în mijlocul copacilor, și, cu ochii sfioși, o urmăriam fără să pot desluși înțelesul bănuelei mele. Umbra șovăitōre mai rētăcea o fărīmă pe la coțete și pe urmă de pe dealuri venea cēța seri. Din urzēla ei străvezie se țesea hobot de tristețā și, liniștit, se lāsă peste căsciorā pitulată și albă ca un lițoliū pe o față adormită.

* * *

În lunile de prigōre ōmenii și

dre-care, apoi se stinge și piere. Morala clădescă, imorala distruge.

Roma antică și dimpreună cu ea toate popoarele vechi ne arată, că numai până atunci au înflorit, până când la strălucirea lor au residat bunele moravuri; din momentul însă în care ele au alunecat pe panta imoralității, când desfrâul s'a urcat la tron și a călcat în picioare tot ce-i cinstit: numai decât s'a prăbușit în vânt și putere și gloria și renume și tot ce-au avut mare și admirat.

Nu numărul mare, nu bogăția strălucită și nu puterea brută sunt garanția viitorului unui neam, ci baza morală. Fără o națiune cât de mică, cât de nedreptățită și de asuprită, — decât are conștiința moralei, nu va peri, ba se va ridica și va înflori.

Baza morală e izvorul din care, prin vecinicia rânduială a frii, izbucnesc calitățile cari feresc popoarele de toate primejdii, cari le arată calea propășirii, le luminează mințile, le întaresc brațele și le pregătesc viitorul.

Morala este mama a tot ce-i bun și frumos. Ea nasce toate ideile mari, ea inspiră toate fazele strălucite și ea oferă țara a-le execută.

Morala produce omul cinstit, stălpul societății și al poporului: caracterele de model.

Caracterele sunt manifestarea cea mai pregnantă a moralei. Să ne oprim dăr la cuvântul acesta și să studiam însemnătatea lui. Ne inspiră și locul unde ne aflăm, căci acest corn de țără a dat nemulțumirile române pe bărbatul al cărui caracter de aur va străluci tot-déuna ca un exemplu classic și căruia generațiile viitoare i-se vor închina de-șpurul cu evlavie.

Caracterul este expresiunea calităților morale ale omului; emblema, care ne indică din capul locului valoarea morală a lui și ne spune numai decât la ce avem să ne așteptăm.

Caracterul dă direcțiune individului d'a porni pe o cale sau pe alta, d'a săvârși o faptă bună sau rea, d'a fi un om cinstit sau a deveni un ticălos.

Caracterul conducătorilor fixează sorțea poporului, acela se imprimă în toate actele naționale, acela este binecuvântarea sau blăstemul lui Dumnezeu.

Caracterele mari ridică națiunile, ele sunt columnele, cari le susțin, ele sunt stelele cari varsă asupra lor lumină, ca lumea să le vadă și să le admire; caracterele slabe le comprimă, le pregătesc cădere și le prăbușesc în prăpastia pieririi.

Ferice de națiunile, în capul cărora destinația a urcat omul cu caracter neclintit, neînfrânt de vanități personale, cu sufletul fără prihană, neamețit de glorie efemeră, fără revnă materialistă și fără alt scop, decât a-și servi neamul la intruparea unui ideal măreț.

Și vai de popoare, în fruntea cărora se viră nisele omul mic la suflet, egoist, stăpânit de slăbiciuni, prepuțnit, pismăreț, cari vreau numai să domnescă, să fie tămâiați — și iudăta-ce nu li-se mai satisfac poftile de despotism, devin nemulțumii, se certă, părăsesc postul de onoare și

vând cauza sfântă... Ei sunt ca tâlharii, cari intră pe furie în biserică lui Dumnezeu, îmbracă sacrele odăjdii și propovăduiască evanghelia lui Christos și după-ace au sedus alipirea credincioșilor, jefuiesc altarul...

Cel-ce abuză de încrederea poporului, este mai culpabil, decât acela ce omăra pe tată-său, căci acesta stinge viața unui singur om, câtă vreme el ucide viitorul unui nem întreg.

Istoria ne învață, că nici odată nu masele au pricinuit căderea ideilor mari, ci tot-déuna invidia, neînțelegeră și nimicnicia conducătorilor, cari se certau pe trofee.

Degăba sunt talentele mari, cari orbesc lumea cu strălucirea minții lor, căci vine un moment de ispită seducătoare, și decât țaria caracterului nu le scutesc, alunecă pe povârnișul căderii morale. De aceea a dīs un scriitor: „Mai bine caracter fără cultură, decât cultură fără caracter“, (Rembrandt als Ezrieher.)

Degăba sunt toate ideile salvătoare, toate pornirile entusiaste și toate actele mărate, — decât cei ce le scot la ivăla și le dirigăză nu au firmitatea caracterului, căci astfel le lipsesc puterea nutritivă și susținătoare.

Degăba sunt virtuțile înălțătoare, me-nite a-ne deștepta cea mai adâncă stimă, decât cei ce le profesăză nu-s decât nise comedienți, cari joca au rol studiat, pentru-ace să-și câștige aplauzele multimii.

Degăba sunt vorbele înflorite, declamațiunile bombastice — decât faptele nu vin a-le întări.

Degăba e orice efortăre, care nu-i dirigăză de omul cu caracter, căci astfel nu are temelă vitală.

Caracterul având un rol hotăritor atât în viața familială, cât și în evoluțiunea obștească a popoarelor, formarea lui ni-se impune drept problemă de frunte. Formarea caracterului, prin exemple scose la ivăla, este o misiune principală a scenei. Ești unul din cuvintele pentru care dorim să înfințăm teatrul.

Pretutendent, în familia și în societate, în fruntea tuturor stăruinșilor, la toate posturile de onoare, omul cu caracter. Asta trebuie să fie devisa societăților, asta e salvarea popoarelor.

Să fie omul cu caracter părintii, căci cum sunt ei, astfel au să fie și copiii lor. A fitată să-mă mamă e mare fericire; dăr ei să nu uite nici-odată, că fericirea acesta nu li-e hărăzită înzadar, că au o datoriă de implinit: aceea de-a da pruncilor exemple bune, ca astfel aceia de mic să se deprindă cu bunele moravuri și să potă deveni oameni cum se cade.

Să fie omul cu caracter învățătorii, cari au pe mâna lor creșterea tinerimii. Ori și cât de grea este munca lor, ori și cât de cruntă e sudorea feței cu care-i agonisesc cel codru de pâne: sfe-și îmbăbătare și recunoștința în conștiința, care le spune, că au o misiune sfântă. Să nu vie dăr la școlă cu nepăsare, fără nici o rivnă de lucru, par' că ar implini o dī de robotă, căci neavând ei îndemnul, cum vor pută îndemna copiii să învețe? Să urcă catedra cu surisul fericirii, că au privilegiul

să răspândescă cultura, morala; că pot crește generațiunea viitoare. Și decât nu simt în pept focul sacru, care să le spună, că au vocațiune pentru cariera lor: fă cel puțin omul cu caracter și părăsescă locul unde nu pot produce nici un bine, ci numai stricăciune.

Fie omul cu caracter servitorii altă-rului, preoții, cari predică morala creștină. Viața lor intrăgă să lucească drept oglină nepătată, care să se reflecteze numai purtare cuviincioasă. Ei sunt lumina și paznicii moralei poporului. Pe cât de frumoasă e misiunea lor, au și o răspundere atât de grea. Ne închinăm cu evlavie celor ce o implinesc cu vrednică. Dăr nu este mai scorbos decât preotul imoral care în loc de-a traduce 'n faptă învățăturile evanghelice, le tăvălesce în noroiu; care după nopți de urgie, cu ochii cațuți în orbita, vine smerit în fața altarului, așteptându-ne să-i mărturisim păcatele, ca să nu-le ierta.

Fie omul cu caracter toți cei ce țin condeiul. Numai mâin curate să l atingă, ca nu cum va să-i păteze. Să cultive bunele maniere, căci condeiul nu este otomag. Să stea vecinic în serviciul cauzei drepte și nici odată să nu caăza rolul numeric de condei simbrăș. care apără și laudă pe cel ce plătesce. Ei, cari țin să conducă opiniunea publică pe calea onoarei și cari judecă pe alții, să fie înși-i nepătați, ca nu cum-va publicul să asiste la spectacolul greșos, cum nise aventurieri certați cu rucula tin lecții de onestitate și judecă pe omul cinstit.

Și fie omul cu caracter toți căți conduc stăruinșele de înaintare a popoarelor. Sufletul lor să rămână curat, ca aerul munților unde nu străbat miasmele corupțiunii, de unde numai fulgerile ideilor regenerătoare își iau sborul. La înălțimea cugetării lor, să desprețescă ademenitărele strălucirii trecătoare ale obștei și să țină mai mult la stima că-i impresoră și la sfințenia datoriei ce au de implinit. Căci nu este dragoste mai fierbinte, stimă mai înaltă, glorie mai mare și fericire mai sublimă: decât ceea ce-și impletesce recunoștința nemulțimii... Și nu este pedepsă mai grozavă, decât a trădătorului, care își țireasca urgent dīlele din urmă ale vieții și mōre blăstemat de toți că-i săi, ăr blastemul acesta se perpetueză din generațiune în generațiune, cum tuneful sguditor se transmite din muni în muni, umplend de groză omeni.

Omul, creațiunea cea mai sublimă a lui Dumnezeu, are manire înaltă pe pămēt, aceea de-a representați ideea divinității. Cugetele, vorbele, pornirile și faptele lui, toate au să fie îndrăptate întru îndeplnirea acestei misiuni. El trebuie să fie bun, drept, curat, cinstit, de omeni, adevăcu cu caracter, căci om de omeni este numai un om cu caracter.

Un om cu caracter scie, că nu s'a născut de giaba în lume, că are datorii față de familia, societate, națiune și patriă. El scie, că numai împlinirea datoritiilor sale îi atrage stima obștei și-i aduce liniștea conștiinței sale. De aceea va țină neclintit la credința sa și ni-i favorul materiale nu-l vor seduce, nici stăvile nu-l vor descurăgia, nici ameninșări nu-l vor înfrica. Ci va merge drept înainte, cu fruntea ridicată, cu curăgiu

neînfrânt îndurând mii de miserși luptând cu căți dușmani în lume.

Un om cu caracter are o liniă de conduită bine fixată, pronunțată și hotărâtă. El nici-odată nu va sta pe gânduri ce cale are să apuce, căci sentimentul onestității îi va spune tot-déuna numai decât, că nu pote să plece decât pe calea onoarei. Consciul de demnitatea sa, el nu se va incovoia în rēndurile celor ce devisa: „Lasă-mă, lasu-te“ — ci va eși în arena luptei, să-și dea ultima resuflare pentru convingerea sa.

Un om cu caracter, decât se face apel la concursul lui, în o cauză obștească, nu va hesita un singur moment, nu va dice nici odată „pote“, nu va răspunde precum au obiceiul multii: „faceți numai, că eu mă învoiesc la tōte“, căci la adăpostul acestor șovăeli și scuse se pitulesce minciuna și lașitatea, — ci va sări hotărīt să dea mâna cu cel ce lucreză.

Un om cu caracter vedēnd primejdia ce vrea să distrugă interesele mari, nu se va retrage și nu va dice, că nu se mestecă. pentru-că eventual s'ar strica cu cine-va sau ar avē pagube materiale, — ci va desconsidera toate motivele personale și va pune în serviciul cauzei tōtă stăruinșă sa.

Un om cu caracter nu va face nimica îndemnat de inter-se individuale, ci condus numai de sentimentul datoriei. Sentimentul acesta este atributul fără care e peste puțință să se sintă om deplin, întoamat cum nu pote să trăiescă fără să respire aer.

Un om cu caracter scie, că onorea e comora cea mai scumpă a unui bărbat, că vorba dată e sfântă, că stēgul la care a jurat e viața lui; de aceea el nu va lipsi nici odată de acolo, unde îl reclamă datoritiile lui de om corect.

Un om cu caracter nu portă frică de judecata nimēnui, căci are conștiința, liniștită, că viața lui este o carte deschisă, în care nu se găsește nimica de condămnat.

Familia, societatea, națiunea, în fruntea cărora stau astfel de băbați, sunt fericite, viitorul lor este sigur, un viitor frumos și mare.

Decă Dumnezeu m'ar întreba, ce-i cer eu națiunii mele: talente mari, bogății strălucite, puteri colosale, — i-ași răspunde:

— Dă-ne Dōmne cât de mulți omul cu caracter!

Cu acēsta dorinșă, deschid aduarea generală.

După discursul de deschidere ia cuvântul venerabilul vicar al Sēlagiului *Alimpiu Barbuloieci*, care cu puternică elocinșă salută comitetul și ășpeții prezenți, provocand pe toți să se înroleze sub drapelul societății pentru teatrul român, cea mai nouă stea pe orizontul culturai nōstre naționale.

Președintele *I. Vulcan* mulțamesce pentru frumoșă primire, ce i-s'a făcut comitetului în Șimleu, unde vede pe „fruntași între fruntași noștri“, dela cari Societatea numai inspira se pote în lupta ce o portă pentru propăgarea artei dramatice și în

femeile sunt pe câmpuri. Și cătră amiați cătunul rămāne aprōpe pus-tiu. Atunci, ciurda poposece în vad, la mērul albinei rēsturnat într'o řinā, ăr Tropăilă vine să-și pue singur de māmăligă în bordeiul de sub „cōsta verde“. Așă trecea într'o dī pe liniă în ciuda cănirilor întărițați de pulpana ghebi, ce fluștura pāmētul la fle-care aducătură din călcăiu. Trecea țanțōș, cu un țuguș de pēr eșit prin pālăria ponosită, și drept casele Romānilor își făcea în minte socotēla merticelor de faină, ce i-se cu-veneau pe vācārīt. Se vedea cam înglodat și, ca să-și facă inimă bună, fluera încetinel pe sub mustața negră, mijitā ca iarba inspicatā.

Mai căt colea zārī o rēsădire albă, mișcand printre dudăul cu frunza pleoștită. Și când ajunge la starea locului, — numai așă, din dragul de a lua vorba cu lumea:

— Mai bună vremea, ... logofeteasă!

Se oprī înfipt pe picidrele pir-lite, depārtate ca la trei palme unul de altul. Cu ciōrecii de cănepă sufulcați până la genunche și cōtele amēndouē petrecute peste bāta spri-

jinită pe grumaz, după un mādru obiceiū ciobānesc, aștepta rēspons.

Mama Ruța, acoperitā cu un tulpan desfăcut pe sub barbă, aplecatā pe un genunche, își plivea stratul de pātrunjel din spatele cășii. A audīt vorbă și, fără să ridice ochii, se saltă bineșor din fața pāmētului. Cu greutate întinse mīna pe jumētate, cum putū făcū vēnt unui smoc de burueni peste gard.

Mērunțică cum era, ieșise mai la privelă.

— Tot sārētōșică, tot?

Și fārtatul arāmīū și chipeș în față, își apāsă pāntecile încordat pe buza stoborului, de trosnirā cāte-va vrēscuri.

— Sa pe lângă casă, măicu-lițā... cu bētrānețile.

Dișe printre suspine, ținēndu-se de mijloc cu amēndouē mīnile.

— Da, ... vițēua n'o dai cu vacile, nu?

— E micșōră, Tropăilă, o în-punge balele de capre, înfiripā baba cu glas priitor la inimă.

— Apāi eu unde sunt?!

— Așă e.

Mai trecū cāt ar sāgeta o rēn-

dunică pe d'asupra creștetelor, și logofetēsa îngānā ăr:

— Uite, aduseși vorba... Mē rugaiu de cusura să-i lungescă curmeiul și ea făcū urechia tōcā... Eu, unde mē pot duce?! Dālghinēză vita de fōme, Tropăilă, și-i mai mare păcatu!

Spusele bētrāniū erau pline de amārăciune.

— Las!... logofeteasă, ... grija asta s'o ducī d-ta!

Auđul acestor vorbe de ispravă, rostite cu glas înălțat, i înbunā inima ca o rugăciune. În ochii ei suri trecū o schinteire de bucuriă. Pe obrazii săcātuiți se ivi o pārerē de roșatā, un firicel de tinerēte. Stăth pe gānduri, ca o copilă māngāiatā. Ingānā numai pentru ea:

— Sēracu Tropăilă!

El, fālnic, își vede de drum; calcā apāsāt pulberea dogoritā, ca puful de mōle. Sōrele-i bātea în față. Cu fir de aur i cosea sdrențele cāmășii presurate pe pieptul virtos și lat, descoperit pe jumētate până 'n cingătōre.

* * *

La anul, pe la Sinziene, logo-

feteasa din bātătura ei a pāșit gardul în grādina de alăturī, în grādina morților. Nu închisese încă bine ochii, și finele cu mintea ușorā prinsese a-se gālcevi pe împārțelā. Din norocire s'a întors repede crāngul mori, și pe o hārtiā rētăcitā în terfeloagele primāriei, se cetea lāmurit: precum-cā logofeteasa Ruța Badae lasā cu limbă de mōrte tōtā starea ei de veduvā lui Tropăilă vācarul.

Tārđiū, il întimpinā un ōre-cine cu rinza plină:

— O brodiși vericule, decâti vorba?

Trufia deșartā a celuia dāndui rīvni:

— Pāi bine, mēi creștine, nui mutaiū eu țērūșu vițeliū în mātūrile popii?..

Voinicesce asvirle traista de a stānga; își fluerā cānele și, după-ace aruncā o privire în drumul sōrelui, cu pāși scuturați se lasā pe vale să-și pornescā ciurda prin otava din pādura de-avalma, căci deși om cu chiag de rēndul traiului, Tropăilă și-a pāstrat până 'n dīua de ađi frumoșă meseriā de vācārīu.

V. Cioflec.

legătură a culturii românești la poporul nostru.

D-l *Gavril Trifu* salută călduros Societatea pentru fond de teatru român în numele despărțământului XVI sârlăgean-bihorean al „Asociațiunii”, 6r d-l *Aug. Vicaș* în numele „Reuniunii femeilor române sârlăgene”.

După răspunsul președintelui se trece la ordinea zilei.

Secretarul *V. Goldiș* citește raportul general al comitetului pe anul expirat, cărând în același timp absolutoriu pentru comitet. Raportul se predă spre cenzurare unei comisiuni de 5 membrii (Dr. E. Dăian, Teodor Pop protopop, Dr. I. Gheție, Dr. A. Pop, prof. G. Precup).

Se citește apoi raportul cassarului prin d-l vice-președinte *V. Onițiu*, cassarul societății d-l *Petra-Petrescu* fiind absent.

Raportul cassei.

Onor. Adun. generală!

Referitor la *averea* Societății noastre am onoare a așterne: *A.* Conspcuet despre mișcarea cassei; *B.* Inventarul încheiat cu 30/VI a. c.; *C.* Proiectul de budget pro 1901—1902.

Din acestea se vede, că fondurile Societății au sporit anul trecut: *a)* în numărul cu cor. 19,496.48; *b)* în efecte cu cor. 1160. În total cu cor. 20,656.48 și cu finea anului se urcă la cor. 286,286 25.

Este de observat, că efectele române au scăzut în curs față de anul premergător cu cor. 6178.77.

În fine alături sub *D.* Conspcuetul membrilor, cari au plătit taxele în anul expirat.

Detailurile se arată în acluse.

Brașov, 30 Iunie 1901.

N. Petra-Petrescu,
cassar.

Notă. — Proiectul de budget prevede 17,100 cor. la venite, și 2100 cor. la speșele efective; se contază deci la o creștere a averii cu minimul 15000 de corone pe anul proxim de gestiune.

Raportul cassei se predă spre cenzurare unei comisiuni constatătoare din d-nii *I. P. Lazăr*, *D. Suci*, *Dr. G. Pap*, *Dr. Coriolan Pap*, *Vasile Oros* ș.a.

În comisia pentru adunarea de membri, contribuiri pentru fondul de teatru și încașsarea taxelor, se aleg d-nii: *Gavril Trifu*, *Eug. Boroșiu*, *Aug. Vicașiu*, *Simeon Barbuloioiu* și *Vasile Oros*, pretor.

Urmază apoi punctul cel mai important, propunerea comitetului pentru convocarea unei adunări generale cu scopul modificării Statutelor Societății.

Propunerea comitetului.

Onorată Adunare generală!

Înainte de acesta cu 31 de ani s'a înființat între Români din Ungaria și Ardeal Societatea pentru crearea unui fond de teatru național român. Dorul de cultură a îndemnat pe poporul român să întreprindă pasul acesta și cu totă sârlăcia acestui popor, însușirea lui pentru înaintare în cele suflutesci, încetul cu încetul a creat un fond, care astăzi aduce un venit anual sigur de aproape douăzeci mii de corone.

Comitetul de acum al Societății este de părere, că suma acesta ajunge cel puțin pentru începerea lucrărilor de lipsă la înființarea faptică a teatrului român. De un șir de ani deja opinia publică românească cere cu mare insistență începerea acestor lucrări.

E într'adevăr timpul suprem, ca fondul adunat din însușirea pentru cultură a poporului românesc, să începă odată a-și da rdoele sale acestui popor setos după înaintare pe terenele nobilitării suflutului. Dorința acesta o exprimă și adunarea generală dela Abrud, care în ședința a II-a prin punctul protocolar IV aduce concluzul următor:

„Comitetul Societății este învitat să chibzuască mijlocele de lipsă, pentru-ca după puțină mai curând să se potă realiza tendința esențială a statutelor Societății, de a înființa adevăratul teatru român în mijlocul poporului nostru”.

Peste tot întreprinderea acesta culturală a poporului nostru multora li-s'a părut imposibilă, o utopiă. Și mulți tocmai din motivul acesta nu au sprijinit întreprinderea noastră cu căldura trebuitoră. Ba într'un timp Societatea pentru crearea unui fond de teatru național român adormise cu desăvârșire. Atunci, sunt acum șese ani, ședința comitetului a fost mutată dela Budapesta la Brașov. Și comitetul nou a început cu mare insistență să pornască afețele Societății înainte. Acum interesul pu-

blicului românesc s'a deșteptat din nou pentru ideea înființării unui teatru național în mijlocul Românilor din Ungaria și Ardeal.

Astfel comitetul crede, că trebuie să se folosască de acest viu interes al publicului românesc, pentru-ca să încerce începerea lucrărilor de lipsă la înființarea teatrului românesc. Suntem de credință, că lucrările acestea vor cimentă în jurul lor totă căldura națională a Românilor din Ungaria și Ardeal. Sperăm astfel, că speșele, ce indispensabil sunt de lipsă la înființarea teatrului chiar și la începutul lucrărilor, se vor îndeplini chiar numai din sporirea interesului, ce se va desvolta în mijlocul poporului nostru pentru cestiunea acesta culturală de așa mare importanță.

În cadrul Societății noastre de acum însă nu se potă face absolut nimic pentru începerea lucrărilor trebuitoră la înființarea teatrului național român. Căci în paragraful I al statutelor scopul societății se precizează astfel: „Să înștiue o societate pentru crearea unui fond, din care cu timpul să fie posibilă înființarea unui teatru național român”. În § 22 se decide: „Adunarea generală potă modifica aceste statute, fără însă a schimba scopul Societății”.

Astfel nu rămâne alt-ceva, decât să facem us de dispoșițiile §-ului 21 din statute, care sună astfel: „Când fondul Societății se va urca la o sumă, din care s'ar pută realiza înființarea teatrului național român, adunarea generală — convocată anume pentru acest scop — va decide asupra acestei cestiuni. Tot-odată ea va decide dacă Societatea mai are să existe ca atare sau să institui o societate anume pentru teatru”.

Pe temeiul celor expuse aci, comitetul subscris al Societății pentru crearea unui fond de teatru român propune, ca adunarea generală adunată aci la Șimleul-Silvaniei să aducă următorul *conclus*:

„Adunarea generală a societății pentru crearea unui fond de teatru național român, ținută în zilele de 1 și 2 August n. 1901 la Șimleul-Silvaniei, îndrumă pe comitetul acestei societăți, ca la timp și loc potrivit să convoce pentru anul 1902 o adunare generală, care în sensul §. 21 din statutele acestei Societăți, să decidă asupra cestiunii de a realiza înființarea teatrului român. La acea adunare generală comitetul să presinte propunerii amănunțite și motivate asupra afacerii înființării teatrului român”.

Din ședința comitetului, ținută la Brașov, în 9 (22) Iunie 1901.

Virgil Onițiu, vice-președinte. *Vasile Goldiș*, secretar.

Ultimul punct a fost citirea disertației d-lui prof. *Nicolae Suliciu*: „Un capitol din activitatea diaconului *Coreși*”. Ca părinte al literaturii culte la Români diaconul *Coreși* e prezentat drept prototipul luptătorului cultural la Români și ca izvor de inspirațiune pentru oile ce întreprindere culturală românească. Ostenela disertantului e răsplătită prin aplauzele celor prezenți. Președintele mulțamind disertantului ridică ședința la 1 oră.

După prânț la 2 ore se începe banchetul.

Acilius.

Despre rezultatul desbaterilor din ședința a doua de ieri privitor la cestiunea de a se pregăti înființarea teatrului român printr'o corăspundătoare modificare a statutelor actuale, raportul nostru ne comunică telegrafic următoarele:

Șimleul-Silvaniei, 3 August n.

În a doua ședința a sa adunarea a decis, ca comitetul să convoce pentru anul viitor o adunare generală, care să schibzuască asupra schimbării statutelor cu scop de-a lua măsurile pentru pregătirea înființării teatrului român.

Am primit ați și diarul ocașional „Teatru Român”, ce l'a scos la 1 August n. în Șimleul-Silvaniei comitetul arangiator sub redacțiunea d-lui *Andrei Cosma*. Acest diar cuprinde cronica taturor momentelor mai însemnate ale festivităților. Între altele publică un articol interesant privitor la expoziția manufacturilor industriei de casă aranjată cu ocașunea adunării generale a „Societății pentru fond de teatru” de către Reuniunea femeilor române sârlăgene. Ne spune diarul ocașional, că „Reuniunea femeilor române” din comitatul Huniădorei prinșește ei presidentă d-na *Elena Hossu-Longin* n. Pop, a oferit concursul său la această expozițiune, espunând și diu parte-

obiecte de industrie de casă. Diarul ocașional publică tot-odată și catalogul acelor obiecte espuse de către ambele Reuniuni.

„Reuniunea femeilor române sârlăgene” a destinat 32 de premii pentru premiarea celor mai meritose espusante. Aceste premii s'au distribuit ieri, în 2 August n., în localitatea expoziției (edificiul nou al institutului „Silvania”).

Revista politică.

În cele opt zile trecute foile unguresci au făcut mai tôte politică esteriôră. Ele sunt adevărate forțe îngrijate din cauza purtării dușmănoșe a *presei rusesci față cu Austro-Ungaria*. Afară de vre-o două până în trei foi cu caracter curat oficial, tôte celelalte foi rusesci, chiar și cele mai apropiate de guvern, atacă monarhia noastră pe cuvânt, că ar unelti în Balcani și ar vré să provoce acolo turburări și neîncredere. Adevărul este tocmai întors, că adevărat Austro-Ungaria vrea să încunjure turburările în Balcani. Cum se talmăcim, dic foile unguresci, purtarea foilor rusesci, când înțelegerea dintre Rusia și Austro-Ungaria privitoare la Balcani este încă în vigore.

Lucrul ni-l esplicăm așa, că Rusia pregătesce terenul, ca să rupă invoiala cu Austro-Ungaria la un moment dat, și acesta tendința a Rusiei este în adevăr îngrijitoare, deși o foie rusescă de frunte a dic, că un rășboi între Austro-Ungaria și Rusia ar fi o nebuniă. Cele ce se petrec ați în Peninsula balcanică fac a-se prevedé tot mai mult izbucnirea unui conflict între interesele celor două state mari vecine. De aici temerea foilor unguresci.

Prin mórtea fostului ministru de justiția ungar *Desideriu Szilagy*, *Maghiarii* au pierdut pe unul dintre bărbații lor cei mai capabili și mai distinși. El s'a distins cu deosebire pe terenul reformelor justițiare și a trecut în tot-déuna ca un stâlp puternic al liberalismului unguresc. Dreptatea însă n'a putut-o înțelegé nici el așa, ca să fiă pentru toți egală, liberalismul lui, cu tôte laudele ce i-se aduc, a fost cât se potă de egoist. De aceea *Szilagy* atât ca membru în guvern, cât și ca cetățean și deputat a fost un mare contrar al dezvoltării naționale a Românilor. Pe când era ministru de justiția, persecuțiunile politice contra Românilor au și fost ajuns culmea lor.

Dincolo, în *Austria*, au început érašii să izbucnescă din tôte părțile nemulțămirile naționale, care cât-va timp părea, că s'au mai potolit. La tómnă, când se va întruni parlamentul, vor fi érašii lupte aspre; va veni și pactul cu Ungaria înaintea parlamentului și *Cehii* sunt hotărâți a-se opune deslegării lui, decât ministerul *Koerber* nu le va împlini câte-va pretensiuni naționale, ce le ridică. Cu concesiuni economice nu se mulțumesc, voesc și concesiuni naționale.

De curând s'a publicat noul *tarif vamal german* în formă de proiect făcut de ministrul prusian de comerț. Proiectul va fi prezentat spre desbatere consiliului federal. Taxele vamale stabilite în acest proiect vor lovi în măsură mare produsele agricole cu menirea de-a fi importate în Germania și vor isbi mai ales esportul de cereale al statelor agricole. Taxele vamale forțe urcate, unele aproape indoite, au produs sânge réu în Rusia. *Austria*, *Ungaria*, *România* și 'n alte țări, cari esportau cereale în Germania. Foile rusesci vorbesc chiar de un rășboi

vamal între Rusia și Germania, de cum-va consiliul federal german nu va modera vama, ce plănuesce a pune pe esportul străin. Partida agrarilor din Germania, despre care se scie, că a lucrat energic pentru noul proiect vamal, jubileză și saltă de bucuria, că au reușit în parte mare cu politica lor economică. Sunt însă în Germania partide, cari combat noul tarif și se crede, că în cele din urmă proiectul va fi modificat. Dacă acesta nu se va întâmpla, un mare pericol amenință relațiunile economice și comerciale dintre state.

Scirile, ce sosesc din *Bulgaria* arată, că cu cât se apropie mai mult termenul procesului contra lui *Sarajoff* și complici, cu atât mai mult cei din tabăra revoluționară macedoneă se pronunță în favorul lui *Sarajoff*. *Alegerile delegaților pentru congresul macedonean*, ce se va întruni de mâne într'o săptămână în *Sofia*, cu scop de a alege definitiv pe președintele comitetului suprem macedonean, a fost o învingere a partidei lui *Sarajoff*. S'au ales delegați mai toți vechii membrii ai comitetului, care a organizat dimpreună cu *Sarajoff* acțiunea revoluționară în *Macedonia*.

Organisatorii congresului au mai stărut ca congresul să se țină în ajunul procesului contra lui *Sarajoff*; ei voesc ast-fel să facă presiune asupra juraților și se crede chiar, că ei țințesc nu numai la achitarea lui *Boris Sarajoff*, dér voesc să-l realégă în comitetul suprem revoluționar. De le-ar reuși, ar fi un semn trist, că guvernul bulgar e slab, că nu-și potă ține angajamentele luate asupra-și și că revoluționarii sunt mai tari decât el.

Se află un punct însemnat pe charta Peninsulei balcanice la care rivnesce și Rusia cu *Munteneștii* și *Italia* și altă putere mare. Acest punct este *Albania*, teritor supus dominațiunii turcesci. Deja pe timpul când se țineau în *Viena* delegațiunile austro-ungare, s'a vorbit mult în presa străină despre *Albania*, ba s'a vorbit chiar în delegațiuni. Se dicea anume, că *Italia* hrănesce velleități de cucerire față de acest teritoriu și că nu mai puțin *Munteneștii*, sprijinit de Rusia, este, care îndreptă priviri dulci către *Albanesi*. Nu de mult principele moștenitor al *Munteneștilor* *Damilo* a ținut un toast semnificativ din incidentul jubileului ministrului de rășboi *munteneștin* *Plamenat*, în care cu vedită alusiune la *Austro-Ungaria* dicea, că nu *Munteneștii*, ci *Austria* este, care „și întinde mâna după țera acesta (*Albania*) în credința, că *Munteneștii* e un covor, pe care poți să calci simplu și fără grije”. Și mai dicea printul: „...Nebun cel ce cutéză a pune mâna pe ea”, căci „părinții și frații săi eroici o vor apăra până la ultima picătură de sânge”.... Se cunosc de-asemenea vorbele, ce s'au rostit înainte cu câte-va luni în parlamentul din *Roma* privitor la *Albania*. Tôte acestea însă n'ar fi ceva deosebit, de cum-va o scire din *Agram*, n'ar deștepta un interes viu în tôte cercurile politice, dândsemă despre un pas întreprins de monarhia noastră. E vorba, că oficiul marinei de rășboi a trimis în apele albanese două mari vase de rășboi „*Carol VI*” și „*Pelikan*”, ca prin prezența lor acolo să demonstreze formă în contra tendințelor și dorințelor, ce se nutresc din anumite părți față cu *Albania*.

„*Agramer Tageblatt*”, semi-oficiosa banului croat, scrie următoarele cu privire la trimiterea numitelor vase de rășboi în apele albanese:

„Demonstrația acosta, firesc, nu trebuie să se înțeleagă așa, ca și când prin ea monarhia noastră ar voi să câștige ceva pentru sine în Albania. Austro-Ungaria nu voese acolo alt-ceva, decât susținea ordinii, păcii și a statului quo. Ou toate acestea, natural, monarhia noastră nu pōte fi indiferentă, că cine e stăpân în strimlōrea dela Ot-ranto și n'ar permite nici-odată, ca stăpânul acesta să fiă Italia. Nu sunt încă dovezi, că Italia oficială ar avē astfel de planuri, și de aceea ascuțișul demonstrației nu se îndreptă contra Italiei și nu pōte fi esplicat ca un răspuns la prezența flotei italiene de răsboiū la Durazzo. Monarhia noastră vrē simplu să arate, că e contrară orl căror schimbări în raporturile politice de ađi în Albania, îndată-ce schimbările acestea s'ar face în favorul vre-unei puteri“.

Fōia militară vienesă „Reichswehr“ comentând scirea din Agram dīce, că trimiterea nimitelor vase în apele albanese ar fi un fel de demonstrație în sensul, că monarhia austro-ungară stă pază în Adriatica și nu privesce cu nepăsare evenimentele din Balcani și aspirațiunile Italiei la Albania. Pentru a-și sprijini părerea acosta, fōia vienesă se provōcă la împrejurarea, că vasul de răsboiū „Carol VI“ a atins deja Dulcigno și Preveza și va ancora și în Antivari și Corfu.

Intr'aceea „Times“ din Londra se ocupă într'un articol alarmant cu situațiunea în Balcani. Diarul engles dīce, că Serbia și Bulgaria stau acum cu totul sub influență rusească, principele conștient al Muntenegrului stă gata să rupă în tot momentul pacea. „Times“ atrage atențiunea Europei la primejdia, că Slavii de sub egemonia otomană se pregătesc bărbătesc pentru momentul dat și că pe Rusia deși ea nu află sosit timpul de a păși în Balcani, e fōrte posibil, ca un eveniment neprevēdūt s'o silēscă a eși din rezervă și a păși în acțiune.

Dela Năsēud am primit Joi sēra după espedarea foii trista scire, că luminatul, blândul și bunul vicar, Dr. Ioan Pop a rēposat în aceeași dī în Năsēud la 5 și jumătate ore d. a.

Este mare pierderea, ce o îndură clerul și în deosebī Năsēudenii prin mōrtea prea timpuriă a acestui zelos și conșciențios preot și credincios apărător al intereselor române ale acestui ținut, precum și al drepturilor poporului român în genere. Calitățile eminente ale vicarului Ioan Pop au făcut, ca el să fiā stimat și iubit de toți și cu mare jale Românii de bun simț, ce vor încunjura ađi sieriul lui, il vor petrece la mōrment.

Ne asociem la durerea lor, dīcēnd: odihnēscă în pace și fiā-i memoria binecuvēntată!

SCIRILE DILEI.

— 21 Iulie v.

Escadra rusă la Constanța. Precum am anunțat, escadra rusescă a Mării Negre avea să sosēscă la Constanța Joi, în 1 August n. Pentru întâmpinarea ei a sosit Miercuri sēra la Constanța d-l Ioan Brătianu ministru lucrărilor publice și ad interim de răsboiū însoțit de d-nii: colonel Coandă, secretarul ministerului de răsboiū, de căpitanul Paianu din artilerie și căpitanul Margaritescu din cavalerie. Domnul Ioan Brătianu cu suita a descius pe vaporul „Regele Carol“, unde ministru român a fost salutat de cătră d-l Cartamışef, consul general al Rusiei la Tulcea. Joi dimineața d-l Brătianu s'a dus pe bordul încrușătorului „Elisabeta“, unde a primit pe toți coman-

danții bastimentelor marinei române. Pe bordul vaporului „Regele Carol I“ splendid decorat s'a servit un dejun, la care au luat parte d-nii: general Năsturel, comandor Coslinski, prefectul Quintescu, primarul Constanței și toți comandanții mariinei și ai diverselor bastimente. Orașul și portul Constanța sunt frumos decorate în vederea sosirii escadrei rusesci. Escadra rusescă însă n'a sosit Joi, ci va sosi în Constanța numai Duminecă în 22 Iulie v. (4 August n.)

Convocarea congresului sērbesc. „Zastava“ din Neoplanta primesce din Budapesta o telegramă, după care corōna, în urma propunerii guvernului a conces, convocarea congresului național bisericesc al Serbilor și a trimis patriarhului Brancovici încunoscīnțarea cu privire la acosta, cu scop de a-se stabili termenul convocării congresului. „Zastava“ publică cu rezervă scirea acosta și dīce, că ea ar fi chemată să turbure și după putință să împiedece „săborul autonom“, ce se va ține în Bečherecul-mare. Din cauza acosta declară fōia sērbescă, că chiar de se vor realiza scirile despre congres, adunarea din Bečherecul-mare se va ține negreșit. Tot „Zastava“ crede a sci, că guvernul a conces ținerea adunării „Om'adinei“ sērbesci din St. Toma.

Mōrtea lui Desideriu Szilagyi. Fostul ministru unguresc de justiție, și fost președinte al camerei deputaților Desideriu Szilagyi a murit repentin Marți spre Miercuri nōptea, îndată după-ce s'a reîntors dela Carlsbad la Budapesta. Mōrtea i-a fost cauzată de apoplexiă de inimă și a produs o mare senzație în toate cercurile maghiare din Budapesta și din provincia. Osēmīntele decedatului au fost duse dela locuința sa privată la palatul justiției din Budapesta și fură aședate aici pe un catafalc. Multe cununii s'au pus în jurul sieriului. Înainte de a fi dus de acolo, cadavrul mortului a fost secționat și îmbalsamat. Înmormēntarea i-s'a făcut ieri pe cheltuiala statului. Ea a fost imposantă. Majestatea Sa monarhul a fost reprezentat la înmormēntare prin mareșalul unguresc de curte Ludovic Apponyi, reprezentat a fost guvernul, dieta, diferite societăți și corporațiuni etc.

Visita regelui Angliei în Ischl. Din Meran se anunță, că după informația diarului „N. W. T.“ în Londra se consideră ca absolut sigur, că regele Edward al Angliei va visita pe monarhul nostru în Ischl.

Intēlnirea Țarului cu împēratul Wilhelm. „Vossische Zeitung“ declară, că este în poziția de a putē publica, că în 10 Septemvrie împēratul Wilhelm se va intēlni cu Țarul Nicolae în portul din Danzig.

Din Cernatu-Săcelelor ni-se scire: Marți, 17 l. c., a fost înmormēntat cu deosebită pompă în comuna Cernatu-Săcelelor fruntașul de aici Vlad Motoiu, care ajunsese la frumoșă etate de 86 de ani. Rēposatul atât în gospodăria, cât și ca tată de familiā, ca membru al societății și ca parochian, pōte fi dat multora din cei mai tineri drept pildă. Rēposatul călcānd pe urmele părinților, și îmbrățișānd economia de vite, prin muncă, păstrare și cinste ajunsese la o frumoșă stare materială, care îl punea în rēndul celor mai avuți economi săceleni. Prin osul averii sale rēposatul l'a întrebuițat pentru crescerea filor săi, precum și pentru ajutorarea și sprijinirea celor două instituțiuni ale poporului nostru: biserica și școala. Ca parochian, ca membru în comitetul parochial, și mai apoi ca epitrop bisericesc a lucrat cu totă dragostea și voirea de bine pentru bună-starea bisericeii și școalei, — contribuind tot-dēuna cel întâi cu ajutor bănesc de câte-orl era trebuință. Ca fiu al bisericeii era cel mai credincios: a fost model de credință și pietate. Până la adāncile lui bătrānețe, când ochii abia-i mai arătau calea și piciorulele abia îl mai purtau, bătea calea bisericeii, de câte-orl clopotul chema pe credincioși în casa lui Dumneșeu. Milos cu cei săraci, bun cu cei rēi, îngādător cu cei iuți, blānd și prevenitor cu totă lumea, a sciut ferici-

tul repausat să-și câștige iubirea tuturor, astfel că mōrtea lui n'a lāsāt decât părere de rēn între toți. De însemnat este, că de la cei doi fii ai săi, Voicu și Ioan, astăzi fruntași locuitori ai Dobrogei, și cele patru fiice i-s'au nāscut 48 nepoți și numeroși strēnepoți.

Înmormēntarea i-s'a făcut — cum a dīs — Marția trecută asistānd toate rudeniile, amicii, cunoscuții și stimatorii, cari în număr mare s'au grābit a veni să-i dea cea din urmă cinste. Serviciul funebru a fost oficiat de șese preoți din Săcelele. Cuvēntarea funebră a ținut-o părintele Gh. Urdea, parochul local, care arātat meritele rēpo-atului, precum și viața plină de faptele lui bune și alese. Veciulică fiā-i pomenirea!

Sultanul și regele Serbiei. O telegramă din Belgrad spune, că acolo s'a lāțit faima, că Sultanul ar fi invitat pe regele Alesantru să-i facă o vizită în Constantinopole.

Potop de apă. Ni-se scire din Perșani: În 27 Iulie 1901 după amiazi pe la orele 4 în partea de hotar a comunei Perșani, din sus de comuna spre pădure, a cădūt o ploie teribilă așa, că într'o oră și jumătate apa a inundat hotarul din sus și comuna mai mult de jumătate. Omenii și copiii abia au scăpat prin podurile caselor, le-au înecat porcii, vițeii și găinile prin grajduri, le-au luat lemnele, cărșele, plugurile, grapele și alte unelte economice de prin curți, au noroit fēnul în surfi, bucatele și hainele prin case, a dus porțile și gardurile, a surpat grajduri și dērimat ziduri, a rupt 2 poduri, unul pe drumul erarial, și unul din comună, care poduri sunt făcute numai de 2—3 ani cu aprōpe 6000 florini. Dauna, ce a causat inundarea acosta comunei, erariului și locuitorilor acestei comune, se urcă circa la 20.000 florini. Locuitorii lucră de două dīle pentru așf scōte noroiul din case, adus de apă. — I. L.

O scenă mișcătoare. Lucrul s'a întâmplat în Viena, și anume: Alaltāieri nōptea un om cam de 35 de ani, bine îmbrēcat ducea pe brațe un copilăș, care dormea și o fetiță de mână. Când ajunsese la podul de peste canalul Dunării, lāsă copila la o parte, ēr tatăl cu copilașul cel mic în brațe voi să sară în apă. „Tată dragă! Nu-i iertat!“... țipă copila și-l prinse de mână. La strigătul copilei alergă un polițist, care opri pe părintele desperat să-și sēvērșescă planul. Nenoroicitul om spuse, că de aceea a voit să se arunce în apă, fiind-că peste nōptea a jucat cărți cu nisce înșelători, cari i-au cāștigat în cărți totă lēfa de pe lună. Poliția a pornit cercetare.

Societatea academică „Junimea“ din Cernăuți arangēză o serată cu dans Miercuri în 7 August a. c. în sala balneară din Vatra-Dornei. Marți în 6 August st. n. va fi un concert de promenadă în Cămpulung. — Miercuri în 7 August st. n. un concert de promenadă în Vatra Dornei — Musica militară regiment 41. Venitul curat este menit pentru zidirea unui internat pentru universitarii romāni în Cernăuți.

Concert. Din incidentalul excursiunii pompierilor, fiind timpul favorabil, musica orășenescă nu va concerta mâne la cafeneaua Neustädter. Dēcă timpul însă va fi nefavorabil pentru excursiune, atunci musica va cânta ca de obicei de la 8 1/2—10 1/2 ore sēra la numita cafenea.

La cafeneaua „Bellevue“ (de pe promenada de jos) musica regimentului de infanterie Nr. 50, începēnd cu dīna de ađi va cânta în fie-care sēră de la 8—10 1/2 ore, ēr Dumineca începēnd de la 3 1/2 ore d. a. Intrarea liberă. Prețurile nu vor fi urcate.

Atragem atențiunea cetitorilor și a publicului asupra anunțului firmei „Succesorul lui M. & L. Laszlo, Iuliu Popp“, ce-l publicăm în partea anunțurilor din numărul nostru de ađi.

Societatea „Varietė“. D-l Giachino Fregoli, care a dat sāt-va timp reprezentațiunii interesante de orfeu la otel „Pomul verde“ din loc, și-a scuitat o nouă trupă de

cântăreți și cântărețe cu care va juca de mâne începēnd în grādina dela numitul hotel. În noua trupă se află și un Român și o Romāucă.

În prāvālia G. J. Eremie, strada Hirscher, lângă Mutzig, au sosit: cel mai bun cașcaval de mōnte cu prețul cel mai eștin en gros și en detail; dīlnc soșese transport de stuguri, pepeni verzi, galbeni, Turchestan, Cantalupi, și în general tot felul de articuli de delicatēțe.

Meseriașii romāni la Sebeșul-Săsesc.

(Raport special al „Gaz. Trans.“)

— 30 Iulie n.

Dīna de alaltāeri (15/28 Iulie) a fost pentru orașul nostru locuit în mare majoritate de Romāni (cincē mii din șepte mii de locuitori sunt Romāni), pentru acest întreg colț de țēră, o dī de însemnătate. Ieri s'au adunat la Sebeșul-Săsesc nu numai o mare parte a inteligenței nōstre din împrejurime, ci s'au întrunit reprezentanți ai comercianților și meseriașilor romāni din Brașov, Sibiu, Sēliște, Poiana, Mercurea, Orăștia și Alba-Iulia, cu scopul de a visita esposiția (deschisă în dīna de Sf. Petru) de industrii profesională și de țesături naționale romānesci, aranjată de Reuniunea comercianților și meseriașilor „Andreiana“ din loc, și să asiste la sēbările de închidere a acestei esposiții.

Este primul cas, că s'au adunat la oaltă meseriași romāni din atâtea părți. Și este primul cas, ca burghezii nōștri profitānd de ocaziunea dată să discute și să chibzuiescă asupra mijlōcelor, ce trebuiesc întrebuițate pentru o mai grabnică și mai sistematică dezvoltare a clasei de mijloc, de care poporul român are atât de neapărata trebuință.

„Asociațiunea pentru spriginirea învēțaceilor și sodalilor romāni din Brașov“ a fost reprezentată prin vice-președintele ei, Ilie Savu, contabilul firmei „Nepoții Eremias“, și prin Dumitru Haler, măestru cojocar.

Din Sibiu au luat parte vre-o 25 de inși, burghezi și inteligență, din Sēliște 3, din Poiana 1, din Mercurea 2, din Orăștia 8 și din Alba-Iulia 9 reprezentanți ai burgheziei nōstre.

Laele 2 p. m. s'a început serbarea închiderii esposiției, cu care ocaziune s'au împărțit premiile în bani și diplome esposanților.

Juriul s'a constituit din meseriași veniți din afară, formānd 13 secțiuni pentru diferitele ramuri de industrii reprezentate la esposiția — sub presiidiul d-lui Victor Tordășianu, funcționar la consistoriul din Sibiu și președintele Reuniunii de acolo a sodalilor romāni. Raportor al juriului a fost ales d-l Ilie Savu, vice-președ. „Asociațiunii meseriașilor din Brașov“. În secțiua pentru industria națională de casă au fost alese și D-nele Maria P. Moga (Sibiu), Maria A. Munteanu (Orăștia), Rosalia Cămpușan (Rēhān) și D-rele Geni Grecu, Steluța Hentescu și Geni St. Moga (Sibiu).

Esposiția acosta industrială este — pare-mi-se — a doua la noi Ardeleni (prima a fost la Sibiu în anul 1892). Din ea s'a putut convinge orl și cine de progresul frumos ce l'am făcut în ale industriei noi Romāni sebeșeni, cari înainte numai cu 25 de ani nu aveam aici aprōpe nici un meseriaș. Au espus lucrurile lor 17 învēțacei, 36 măestri și calfe, și 57 expozante de industrii de casă. Cu totul deci 110 esposanți. Vom face cu altă ocaziune o descriere mai amēnunțită a esposiției. Aici remarcăm în trecēt țimbala cea frumos esecutată de măestru māsar diu Poiana, Aron Șufană, care singur își cânta pe ea frumoșe melodii naționale. Au fost în genere lucruri de totă frumșea și mai ales țesăturile naționale își furau privirea ochilor.

Premiile în bani în suma totală de 120 corōne s'au acordat la 16 ucenici. Primul premiu de 20 cor. l'a dobēndit Filimon Giorju, învēțācel faur, nāsc. în comuna Galaț. Al doilea premiu oferit de Victor Tordășianu, presid. Reuniunii sodalilor din Sibiu, în suma de 10 corōne s'a dat lui G. Besoiu, învēțācel — cojocar din Sebeș.

Banii de premiu îi vor primi ucenicii, când vor fi declarați calfe. Până atunci stau depuși cu libele la bancă. — Diplome cu laudă s'au împărțit la 13 măeștri și sociali. Celorlalți li-s'au liberat diplome simple.

Sărbarea de încheiere a fost deschisă printr'un scurt cuvânt al vicepreședintelui Reuniunii „Andreiana”, G. Tătar, contabil la banca „Sebeșana”, și unul dintre cei mai neobosiți luptători pentru meseriașii noștri. Urmă apoi raportul juriului predat de raportorul Ilie Savu. După aceea fostul secretar al „Asociațiunii meseriașilor brașoveni” P. Dan mulțami aranjatorilor expoziției pentru priceperea și gustul deosebit, cu care și-au împlinit chemarea. Meritul aranjării este al comitetului „Andreiane” și în special al președintelui — preot Z. Mureșianu, al soției sale, și al vicepreședintelui G. Tătar. În fine acesta din urmă rosti un frumos discurs de încheiere, mulțamind exponanților, cât și numeroșilor vizitatori ai expoziției.

În decursul serbării au sosit următoarele telegrame, cari s'au cetit în fața adunării, una dela Clușii:

„Primiți salutarile noastre, succes strălucit. Aderăm la toate conclusele ce le veți lua. Reuniunea sodalilor români din Clușii. — B. Podocabă, preot, I. Mureșian, secretar, Cassian, cassar.”

Alta dela Sibiiu:

„Meseriașul român crește, sporăscă, înflorescă! Calăuzii lui trăiască!” Verzar, Borcea, Mihai, Pușcar, Arsenie, Dimian.”

În mijlocul uralelor însuflețite declarându-se expoziția de închisă, după o scurtă pauză, meseriașii și comercianții veniți la Sebeș din opt centre ale Ardealului, se întruniră într'o conferință intimă, pentru a delibera asupra măsurilor ce trebuiesc luate pentru înaintarea și cimentarea clasei noastre de mijloc.

Din Giurgeu.

— 23 Iulie 1901.

Însoțirea de credit și economii înființată acum 4 ani în nisece momente de înflăcăre, cu succesele ei servese nu numai spre lauda inițiatorilor și conducătorilor din Bicaz, într'un cât în scurtul period de 4 ani arată un câștig de aproape 30 mii de corone și un capital de bani a acționarilor la 40 mii corone, ei și spre un puternic îndemn de a înainta pe calea apucată nu numai a lor, ci și a fruntașilor din celelalte comune române din Giurgeu.

Fără această însoțire capitalul acționarilor de 40 mii corone nici când nu se strîngea, er' câștigul de 30 mii corone sigur că-l luau băncile străine, ceea-ce ar fi fost mare păcat! Acestea spre onoarea Bicazienilor constatate fiind, nu pot să nu le strig: înainte bravi conducători pe calea apucată, că pe bună cale mergeți și sigur recunoștința meritată nu va rămâne, er' pomnirea voastră din neam în neam va fi.

Nouă, celor ce numai din laturi vă privim și din auzite ne informăm, din esperință și meditănd asupra greutăților împreunate cu punerea în praxă a astfel de instituțiuni salutare, ne cresce inima și numai admira vă putem, cu deosebire sciind chiar din spusele unor locuitori de acolo, că prin sfaturile, conducerile și ostenelele împreunate de multe-ori și cu spese a celor mai vechi dintre voi, a ajuns acel popor din arândator de pământ, proprietar de pământ. Proprietatea câștigată cu multă osteneală și sute de mii de corone, să nu se piardă, ci a lui și a următorilor lui să rămână! Deschideți căile, arătați poporului mijloacele, luminați-i mintea, ca să cunoască, că binele îl vreți, că conducătorii adevărați îi sunteți și prin exemplele voștre convingeți-l, că decă vă ascultă și jertfese ceva, pentru folosul lui și a urmașilor lui este. Voi fiind mai mulți și între împrejurări mai favorabile lăsând disputele sterpe și unindu-vă, puteți învinge și cu strămii interesați și cu poporul nepriceput și cu îndărătnicii răutăcioși. Numai o dorință a Bicazienilor exprimând vă dic: reînființați er' „consumul”, der' pe alte baze mai solide și fiți siguri, că precum la însoțirea de credit, așa și aci în scurt timp decă de mii de corone va fi câștigul și acel

câștig al vostru va fi, nu ca până acum al străinilor. Înființați cât mai curând reuniunea de înmormântare și înființându-le vi-se deschid nu numai nouă isvóre de câștig, unde sudorea poporului îi se va întorce tot în favoarea lui și a voastră, ci și nouă terene de activitate și emulațiune pentru fie-care din voi, prin ce pisma, ura și ceretele vor dispere, înlocuite fiind cu frățesci desbateri.

Noi toate acestea le așteptăm cu drag, oferindu-vă tot concursul nostru posibil într'u a învinge, sperând, că învingerea voastră va fi cauza deșteptării și a celorlalte comune române din Giurgeu.

Îndrăsniiți!!

Câmpeanul.

Porumbii.

— Fine. —

Bólele porumbilor se pot încunjura ușor, er' decă au cădut odată în óre-care bóla, cu greu se mai vindecă. Spre încunjurarea bólelor trebuie să fim cu băgare de seamă, ca porumbii să nu sufere nimica din negrijirea celor cari îi cultivază; să aibă aer bun, curățeniă mănecare și beutură de ajuns. Cum am amintit apa să se țină în vase de fer, pentru-că apa cu puțin conținut de fer influențează binefăcător asupra sănătății lor. La unele bóle s'a dovedit medicamentele meopatiche, ca fiind foarte princióse, d. e. la aprinderi de ochi: *aconitul*; în contra bureților aflători în cioc și în gât: *sulfurul*; în contra tusei și a curgerii ciocului: *chamnila*, tot așa se pot întrebuița și medicamente alopatiche.

Nomenclatura cea dintâi a specialităților diferite s'a statorit în congresul prim al prăsitórilor de galițe ținut în Dresda (Sacsonia) în luna lui Octombrie 1869. Specialitatea cea mai vechiă, care trăese și acum în ținuturi depărtate, este porumbul de stâncă, dela care își trag originea toate celelalte specii de porumbi.

Printre specialități amintim porumbul alb de Seelanda-nouă, care se deosebesce de celelalte prin aceea, că are 2—4 pene mai multe în códă; apoi vin porumbii de poștă, cari își trag originea din Belgia; de aici vine cumcă acești porumbi sunt aici mai lățiți și cumcă în Bruxella, Lütlich și Anvers s'au ținut întrecerile cele dintâi cu porumbii de poștă, după aceea în Franca, er' în timpul mai nou în Anglia și în Germania încă se țin astfel de întreceri. La noi încă să lătesce încontinuu prăsirea porumbilor de poștă, ceea-ce se poate mulțami în deosebi ministrului de resbel comun, care dă concurse pentru întrecerile acestor paseri. La început porumbii numai cu încetul se dedau a-și afla porumbarele lor și din depărtări mai mari, prin ce proprietarii lor au câștiguri însemnate. În Belgia s'a constituit mai în fie-care comună câte-o reuniune pentru ținerea și instruirea porumbilor de poștă, er' în Bruxella se dă o gazetă specială sub numele de: „l'Epeurier”, pentru prăsirea porumbilor de poștă.

Este de însemnat, că Parisienii cu ocaziunea asediului celui mare, au trimis corespondințele lor în parte cea mai mare cu porumbii, pentru care motiv au micșorat scrisórea prin fotografii într'atâta, încât puteau espeda într'o penă de gască acățată de aripă, mai multe epistole.

În timpul din 23 Septemvre 1870 până în 28 Ianuarie 1871 s'au espedat din Paris 64 de balóne, dintre cari cinci au ajuns în mâna inimicului, două au cădut în mare, er' celelalte toate au ajuns la destinația lor. În aceste 64 balóne s'au espedat 363 porumbi de poștă, cari cea mai mare parte s'au reintors, încăr-

cați de epistole, éráși înderēt la Paris, din ceea-ce asediații avură mare folos.

Mulți s'au ocupat cu scrieri despre prăsirea, îngrijirea și instruirea porumbilor de poștă. Opu cel mai însemnat: „Le piglon voyageur belge” l'a scris F. Chappius. Într'acesta afirmă autorul, cumcă porumbii află deja în sbor, prin stratele aerului, conducători, cari îi duc la țintă, că porumbul sbórá mai bucuros dela Nord spre Sud; mai departe cumcă porumbul sbórá așa de sus, încât își recunoște drumul și din depărtare, după-ce și-a făcut deja sborul său de probă, și păstrează în memoria unele plante.

Porumbii au în tot casul o memoria foarte mare. Ei fiind mai mulți ani depărtați, își recunosc locuința lor cea vechiă, tocmai ca și rându-nelele. Sborurile de probă se organizează în Belgia, în deosebi în lunile lui Mai și Iunie, ele au de scop principal pregătirea porumbilor de a pute face drumuri tot mai mari, prin ce proprietarii lor au un frumos câștig.

În timp de pace se face cu ținerea, prăsirea și organizarea întrecerilor mai mult spor, der' în timp de bătaia porumbii aceștia sunt foarte folositori, fiind-că prin ei se poate mijloci comunicarea scirilor și cu iutélă; din motivul acesta armata noastră încă are stațiuni de porumbi de poștă, unde ei se prăsesc și unde se eșerciteză în sborul regulat. Avem și o reuniune „Columbia”, care se ocupă mai intensiv cu prăsirea porumbilor și organizează întreceri cu ei.

Porumbii cei mai mari și grași se află în Malta, Florența, Modena; aceștia au carne foarte gustosă și semănă în mărime mult cu gănele comune.

Reghianul.

Somnul de ziua.

Nu puțin ómeni sunt, mai cu seamă la orașe, cari fără nici un motiv, se dedau la somnul de ziua.

Acest réu obicei a început a se întinde și la noi la sate; pentru-că noue ne vine mai lesne a împrumuta dela orașe, ce e réu, decât ce e bun.

Casul acesta mă face ca în câte-va cuvinte să arăt aci inconvenientele somnului de ziua.

Cine nu scie anecdota cu finul, care s'a săturat de lapte acru și în urmă n'a mai putut mânca friptura adusă de nașa? „Bucatele sunt bune, der' nu le-a sciut nașa pune” a dic el.

Tot asemenea se întâmplă și cu cele dorme pe ziua albă, când vine negra nópte, destinată pentru odihna, el nu mai poate avea acel dulce somn, pe care 'l are omul, care a fost deștept totă ziua. Sunt mulți din fatalitate, cari nóptea fură și ziua dorm, der' noi n'am dori ca la toți cei-ce dorm ziua să li-se dică, că nóptea stau de furat.

Unde mai pui pierderea timpului prețios al omului somnoros și paguba materială și morală, ce-i pricinuesce multul somn? Apoi se întâmplă să dormi ostenit în loc réu, cum dic matusile, care prin loc réu înțeleg loc insulab (umed). Ce te faci atunci, că ori te alegi cu dureri de cap durmind și chiar în pat ziua, sau că dormind pe loc umed rămâi peste câte-va săptămâni cu dureri în corp și cu junghieri, sau paralicic (dambagiu)?

Precum beutura peste măsură, fă alcool, fie tutun, este un abus, asemenea abus este și prea multul somn, căci acesta contribuie la sdruncinarea sănătății, atât de scumpă tuturor.

La mulți pătimiși de aceștia se observă nu numai galbenéla în față lor, ci și buhăvelă, un fel de umflătură a pielii, ca și la bețivi.

Și apoi n'ai pătit nici-odată să te vizi-teze cine-va ziua și găsindu-te 'n pat să

te întrebe: Ce, ori îți este réu? și tu să-i răspunzi cam rușinat: ba nu-mi este réu, der' mă dedei și eu nițel aci.

Omul, care dorme ziua, se asemănă mult cu poporul, care zace în ignoranță, pe când celelalte popóre, se bucură de binefacerile civilizațiunii.

Ecă că femeile, în general vorbind, nu dorm ziua. onóre lor.

Decă te supără réu somnul peste di, spală-te cu apă rece pe ochi, séu pune nițel capul pe mâni și mânil pe masă și după vr'o cinci minute trebile îți sunt in-cepute.

Copiii și cireșii.

— FABULĂ. —

Pe vremea cireșelor, câți-va copii se duseră în țarină, pe deal și pe vale, dela cireș la cireș, să culégă cireșe. În buza unui deal erau în rând mai mulți cireși de totă măsura: mai mari și mai mici, mai bătrâni și mai tineri, cu cireșe — și dulci și amare. Ici vedură câți-va cireși ciungți, cu frunza rară și galbinióră, cu cireșe rari și mari; der' având cireșele colórea galbenă-închisă, nu se opriră, dicând unii:

— Nu ne urcăm în aceștia, că nu-s bune, nu-s cópte, sunt amare.

— Să ne urcăm în ceialalți, că acelea or fi bune, diseră alții.

Ciungii tăceau, er' ceialalți cireși atrăgeau pe copii în umbra, ce răspundeau din frunza verde și desă și-i îndemnau să guste din mulțimea cireșelor lor roșii, ce le atérneau ciucurciucuri și cereci peste cereci,

— Vedeti, cât de multe-s!

— O, cât de dragălaşe-s!

— Aste 's bune, mēi! — laudă unul, 'nainte de a fi gustat măcar una.

Da, ce gândesci, mēi prostule! — replicară toți, ca dintr'o gură, și hai! ca puii cei de grauri, urcară care din cătrău, care pe tulpină, care pe crengile plecate în jos. Der' abia urcară și abia gustară una-două cireșe, toți, care din cătrău prinseră a scuipa, neputându-le înghiți de amare. Din așa se scoboriră și se urcară într'altul, apoi într'altul și tot așa... până când ajunseră și în ciungți, din a căror rod gustând și simțind atâta dulceté, începură a-se învinui unul pe altul până la cértă:

— Tu ai dic, că celea-s bune și aste-s rele.

— Ba, tu ai dic, prostule!

— Vedeti: eu am sciut, că astea-s bune — duse unul, voind să se ascundă negliobia — der' v'am lăsat să alegeți cum vă place.

— Și eu am sciut, — duse altul, tot cu același gând.

— Și nici unul n'am sciut — duse al treilea mai sincer, și simțindu-se toți prinși de vârful nasului, tăcură ca paserile 'n cânepă, adunând și înghițind cu lăcomia și numai din când în când mai scoteau câte-un ciripit, până când, simțindu-și burta și mănecile pline, se scoboriră și veselii se îndreptară cătră casă, toți cu același gând, că: după mēcă-di, el să ajungă cel dintâiu la ciungți.

* * *

Sunt ómeni în totă mintea, cari judecă chiar ca și copiii. Ved ici pe un bogat, idiot, îmbrăcat în podóbe scumpe și cu nasul pe sus și — ca pe o urmare naturală — îi ascrie totă înțelepciunea veacului; ved colo pe un înțelept, der' serac materialminte, îmbrăcat în podóbe modeste — une-ori poate și rupte 'n cote și pe motivul asta, — tot ca pe o urmare naturală — îl desconsideră, denegându-i ce are. Nu tot-deuna în aur și argint, nici sub por-

firă și vison stă pitită bunătața inimii și înțelepciunea; că și arama dă glas ca aurul și argintul, și sub haina ruptă în cote se ascunde câte-o inimă caldă!

Gavril Bodnariu.

MULTE ȘI DE TOTE.

Trăie fără mâncare.

Förte multe animale, atât din cele inferioare, cât și din cele superioare, pot trăi timp mai mult sêu mai puțin lung fără a mânca. Astfel melcii stau totă ierna închii în ghiocile lor, fără a mânca nimic. Mai mult, se scie, că nisce melci au înviat după-ce stătuseră mai mulți ani lipii pe rafturile dela „British Museum“.

Un roiă într'o cutie de scrisori.

Direcția poștelor din Irlanda se găsesce în mare încurcătură. Intre stațiunile Mullinger și Dublin s'a instalat acum câteva zile un roiă de albine într'o cutie de scrisori. În cutii se găsesce o sumă de scrisori, care nu pot fi expediate.

Din tabăra Burilor.

Nisce icône förte vii redă publicului diarul „Munch. Allg. Ztg.“ El le primesce dela raportorul sêu din Capstadt despre luptătorii burii.

Pe la sfârșitul lunei lui Iunie — scrie raportorul — orașul Standerton era basa operațiunei de rășboiă a Englesilor din partea ostică a Transvaalului. Abia 80 kilom. de Standerton, în ținutul dela Ermelo și Lake Crissie, era tabăra lui Botha.

Datoria lor principală este sê pregătescă carne uscată, bunăoră ca păștrama. Ei înșiră mușchii de carne pe bețe sêu la trăsuri légă carnea de sföră și astfel o usucă sôrele. Carnea astfel uscată e cu mult mai nutritore, decât friptura Englesilor.

Ținutul Ermelo este bogat în cărbuni de piatră și suut förte eftin. Afară de câte-va rîșnițe (mori de mână), în tabăra lui Botha se află și o möră mică cu vapor transportabilă, care pe di macină opt saci de făină.

S'a întemplat odată, că li-s'au gătat Burilor sarea, dër iute și-au procurat'o din minele de sare dela Zoutpansberg. Zăharul și cafeaua lipsesc apröpe cu totul din tabăra Burilor. Ei suplinesc cafeaua așa, că țin făina de cucuruz muiată în apă o di, apoi o fierb cu nisce pöme uscate.

Hainele Burilor sunt de obicei din piei de capre. Dêcă vr'unul își perde pipa, își cioplesce alta din lemn; tutun au destul. În tabăra au și fauri, cari potcovesc caii, ba la cas de lipsă făuresc și tunuri și culcă cu ele pe Englesi la pământ.

Calendarul săptămânei. IULIE (1901) are 31 zile. CUPTOR.

Table with 3 columns: Zilele, Călend. Iul. v., Călend. Greg. Rows include Dum., Lun., Marți, Merc., Joi, Viner, Săm.

Prețurile cerealelor din piața Brașov. Din 2 August 1901.

Table with 3 columns: Măsura sêu greutatea, Calitatea, Valuta în Kor. și fil. Rows include 1 H. L., 1 kilă, 100 kil.

Cursul la bursa din Viena. Din 1 August n. 1901.

Table with 2 columns: Item, Price. Rows include Renta ung. de aur 4%, Renta de coröne ung. 4%, Impr. căil. fer. ung. in aur 4 1/2%, etc.

Cursul pieței Brașov. Din 2 August n. 1901.

Table with 2 columns: Item, Price. Rows include Bancnota rom. Cump. 18.84 Vënd. 18.88, Argint român. Cump. 18.40 Vënd. 18.44

Table with 2 columns: Item, Price. Rows include Napoleond'ori. Cump. 19.— Vënd. 19.02, Galbeni Cump. 11.30 Vënd. 11.40, Ruble Rusesci Cump. 127.— Vënd. —, etc.

Têrgul de rîmătorii din Steinbruch.

Starea rîmătorilor a fost la 30 Iulie n. de 47,369 capete, la 13 Iulie n. au intrat 215 capete și au eșit 447 capete, rămânând la 1 August n. un număr de 47,137 capete.

Se notéză marfa unгурescă: veche grea dela 80—82 fil. tînără grea dela 87—88 fil., de mijloc dela 85—86 fil., ușöră dela 86—88 fil. — Sêrbescă: grea 87—88 fil., de mijloc 86—87 fil., ușöră 86—88 fil. kilogramul.

Proprietar: Dr. Aurel Muresianu. Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Doctorul ALESANDRU de VAIDA-VOEVOD specialist pentru böle interne CARLSBAD, Alte Wiese, „Drei Staffeln.“

Biuroul advocaților asociati. C. Rădulescu, fost procuror și judecător de tribunal, și Nicolae Andrei Popovici, doctor in drept, fost magistrat.

Dr. Sterie N. Ciurcu. X. Pelikangasse. — Nr. 10. Viena.

CONSULTAȚIUNI cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

PUBLICAȚIUNE referitoare la taxele militare. Se aduce la cunoștința publică, că Direcțiunea financiară cu emisul sêu din 13 Iulie 1901 Nr. 29754 ni-au transpus consemnarea pe anul 1901 a tuturor acelor individi, cari sunt obligați a solvi taxele pentru eliberarea de miliție.

Acéstă consemnare e depusă la perceptoratul orășenesc și se pöte lua în vedere de tot omul dela 1 până la 8 August a. c. în örele a. meridiane dela 8—12.

Acele persöne obligate la solvirea acestei taxe, cari se cred asuprite prin mărima taxei impuse, au dreptul a reclama în scris și atume:

- a) dêcă au fost tacsati încă din anul trecut, cătră Comisiunea comitatensă în termen de 15 zile adecă până la 23 August a. c., eră b) dêcă sunt tacsati din anul acesta pentru prima-dată, atunci are sê-și subțernă reclamațiunile la Direcțiunea financiară regescă în termen de 15 zile începând dela ziua în care li-s'au petrecut taxa militară impusă în cărticica lor pentru taxa militară.

Taxele militare impuse devin scadente la 1 Octomvrie a. c. și sunt a-se plăti de-odată öri care ar fi suma — până la 15 Noemvrie a. c. la cassa perceptoratului orășenesc; dêcă nu se va ținé acest termen, va urma încassarea prin execuțiune și fără îndurare.

Din acest motiv provocăm pe toți cei obligați de a solvi taxa militară a se presenta cel mult în termen de 8 zile la perceptoratul orășenesc, ca sê li-se petrecă în cărticicele taxele pentru eliberare de miliție, cari li-s'au impus pentru anul 1901.

În fine provocăm, în sensul §lui 4 din Art. de Lege IX din 1883, pe toți individi obligați la solvirea taxei militare, cari sunt la stăpâni și s'au schimbat stăpânul, dela conscrierea taxelor militare în öci, sê ne arete imediat această schimbare.

Brașov, 24 Iulie 1901. 1—2. Perceptoratul orășenesc.

Anonț de licitație. Casa Mariei B. Pittiș din Brașov (Schei), strada Căpitanului nr. 22 nou, 493 vechu, sã vînde prin licitație la 6 August 1901 st. n. la 9 öre a. m. în localitatea tribunatului reg. Reflectanții sã se adreseze la d-nul Ștefan Chicumban strada pe Tocile nr. 41 spre ai conduce în localitățile de vëndut.

În cancelaria subscrișului cu începerea lunei Septemvre află aplicare un Candidat de avocat pre lângă condițiuni favorabile. Candidații, cari posed praxă, sunt preferiți. Donitori de a ocupa acest post, sunt rugați a se adresa la subscrișul Hațieg, 1 August 1901. Dr. Gabriel Suciu, avocat.

De vëndare în Ciușiu Pap-utca nr. 38, (de o depărtare de 5 minute dela piața mare, de celelalte piețe de 5 m) Casă cu 5 chilii, colină, celariu, camără, fântăună și o grădină de 400 stangia. Prețul numai 3200 fl. Proprietar: V. RUSS in Losoncz.

Se caută un practicant român, absolvent al școlii comerciale, ofertele însoțite cu certificat școlar și de botez, eventual de fotografie, sunt a se adresa la administrația töiei sub „Onest și silitr 1901“

BIRTAȘUL dela „Frunză verde“ din Brașov (Schei) Strada Cöstei/b nr. 1, oferă de vëndare PORUMBÎ diferiți, de rasă nobilă. La cerere se trimite Catalog și prețurile.

DE VËNDARE o casă cu curte spațioasă și grădină lângă ea, în Schei pe Cöștă nr. 4, se vînde din mână liberă. Informațiuni se pot lua tot acolo.

TIPOGRAFIA A. BACIU

in BISTRITA (Besztercze)

Strada Lemnelor 44.

Bogat asortată cu cele mai moderne litere și

MAȘINI NOI

se recomandă spre tipărirea a ori-ce lucrări aparținătoare artei tipografice pe lângă

cele mai ieftine prețuri și mai favorabile condițiuni.

Comandele dela 10 corone în sus se trimit franco în ori și care depărtare.

212,7—2.

Cele mai escelente și recunoscute de bune

Pluguri de oțel cu 1, 2, 3 și 4 brezde.

Grape pentru livezi și mușchi lănțuite și diagonale.

Valatuci pentru câmp, din blech de oțel, neted și ghinduros.

Sămănătoarea „Agricola.”

Mașini de cosit

pentru iarbă, trifoi și cereale.

Greble, pentru fân și seceriș și furci de fân

Aparate-Dörr cu patentă, pentru pome, verdețuri.

Teascuri, pentru Vin și pome și alte scopuri.

Mori pentru struguri și pome.

Mașini de curățit bobele de struguri.

Stropitoriū care funcționează de sine pentru nimicirea

peronosporei și alte insecte

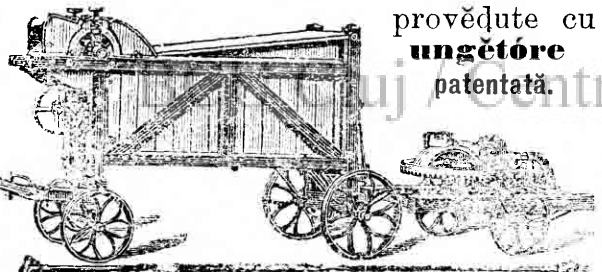
„SYPHONIA”

SOBE cu căldare transportabilă.

Mașini de treerat

de mână cu vârtej și cu vapor

provădute cu ungetore patentată.

Aparate pentru vârtej

la care se pot înhama 1—6 vite de jug.

Cele mai noue Triere (ciururi)

pentru curățirea cerealelor.

TRIEURS, BATOZE pentru porumb,

Mașini de tăiat nutreț.

Moră de crupe,

Mașine de tăiat sfecie.

Presse pentru fân și paie,

stabile și portative și care se pot folosi și cu puteri de mână și alte mașini agricole.

Fabrică și literază după cea mai nouă construcție

PH. MAYFARTH & Co.

kais. u. kön. ausschl. priv. Fabriken landwirtsch. Maschinen, Eisengesserei und Dampfhammerwerke.

Fondată 1872. WIEN, II, Taborstrasse Nr. 71. 750 lucrători.

Distins cu peste 450 medalii de aur și argint la toate expozițiile mai mari.

Cataloge și scrisori de recunoștință se trimit gratis. — Se caută reprezentanți și vîndători.

Sterilizat. Fară alcool. Fluid subțire.

Braunschweiger - Doppel - Schiffsmumme.

(Extract de mală dublu, bere tare.)

din fabrica de berăria FRANZ STEGER in Braunschweig.

Recunoscut ca cel mai bun mijloc nutritiv și fortificant pentru copii, anemici, reconvalcenți și mame care lăptesc etc.

Bere cu ingrediente medicale precum chinin, fer, var, gujacol, Creozol, Maryan etc.

— Deposit general pentru Austro-Ungaria: —

Carol Borolin, Wien VI/I Apollgasse Nr. 8.

Depou Brașov: farmacia „la Ursu” a lui Victor Roth lângă teatru, „la Leu”, Friedrich Stenner, la „Ingerul păzitor” Eugen Neustädt. r.

Broșure și probe pentru domnii medici și farmaciști gratis și franco.

La magazinele FILIALEI „ALBINA” dela Gară

se află de vîndare un **MOTOR** de benzin de 16 puteri de cai, **4 PRESSE** pentru legat fân, **1 TRIER** pentru bucate, **2 decimale** mici și **3 CIURURI**, toate în stare bună, cu prețuri de tot moderate.

Tot acolo se află de vîndare **VIN** escelent de Moldova,

cu prețul de **60 corone** hectolitru.

5—10

„FILIALA ALBINA.”

BANCA generală de asigurare mutuală „TRANSYLVANIA”

Fondată la anul 1868 în Sibiiu. Fondată la anul 1868

Asigură în condițiunile cele mai avantajoase:

a) contra daunelor de **Incendii** și **explosiune**, edificii de locuinte și de economie, magazine de mărfuri, mobile, îmbrăcăminte, rufe, caré și vite de tot soiul, **produse** de câmp și de recoltă.

Asigurare favorabilă în pausal în condiți avantajoase,

mai departe: biserici, mănăstiri, edificii parohiale și edificii domeuiale, stabilimente de fabrici, mori etc.

b) **Pe viața omului** în combinațiuni deosebit de favorabile, prin cari capitalele asigurate se pot folosi atât pentru asigurarea viitorului familiei (cas de mörte) cât și în cazul ajungerii unei etăți fixate a asiguratului. — Asemenea se pot încheia asigurări de zestre pentru copii, precum și rente viagere.

c) **Asigurări de spese de înmormântare** în 3 modalități diferite, pentru sume dela 50—400 corone, fără cercetare medicală. In cas de mörte sumele asigurate se selvesc imediat.

— Prospece și formulare de oferte se dau gratuit. —

Informațiuni se dau și oferte se primesc la

Agentura principală a băncii de asigurare „TRANSYLVANIA”

în Brașov, Strada Mihael Weiss nr. 24.

Agent principal: Heinrich Hermann.

17—50.(100)

Pentru morburii de stomac!

Celor ce prin recăță, înbuibare, mîncări greu de mistuit, ferbințeli, prea reci, sîc viața neregulată și-au tras un morb de stomac și anume:

Catar de stomac, cărcei, dureri, mistuire rea, se recomandă un mijloc bun de casă, probat de mai mulți ani cu efect bun

Vinul de burueni (Kräuterwein) a lui Huberth Ullrich

Vinul de burueni este preparat din burueni escelente și vîndătorii cu vin bun, întăresce stomacul și organismul de mistuire al omului. Vinul de burueni delătură mistuirea rea, și ajută la formarea de sînge sănătos.

Folosirea vinului de burueni delătură morburile de stomac deja la început. De aceea se folosească de timpuriu. Simptome ca: dureri de cap, răgăială, grătă, slăbiciune, vomare, dispare adese-ori după folosirea a câteva sticle de vin de burueni.

Constipația și urmările ca: neastimpăr, colică, bătăie de inimă, insomnie, congestiune la ficat, sulină, hemoroide, se delătură intrănișăud vinul de burueni. Asemenea curăță din stomac materii stricăcioase prin eșirea ușoră la scaun.

Slăbiciunea, paliditatea feței, anemia, debilitatea provin adese-ori din mistuire rea și din dispoziție lănbăvicioasă a ficatului. Persone cari pătinesc de lipsa de apêtit, nervositate, durere de cap, insomnie, tîngesc cu încetul Vinul de burueni dă impuls puterii de viață, Vinul de burueni excită apêtitul, ajută mistuirea și hrănesce, mișcă prefacerea substanțelor, alină nervii excitati și produce viciune de viață. — Mulțime de scrisori de mulțumire confirmă acestea.

Vin de burueni se capătă in sticle à 3 cor. și 4 cor. in farmaciile din: Brașov, Săcele, Cristian, Rêșnov, Codlea, Țințari, Helchiu, Bod, Feldiôra, Ilyfaiva, Uzon, Magyaros Nagypatak, Zăgon, Papolcz, Kovászna, Beresnyó, Seps-Szt-György, Bôlön, Nagyajta, Baroth, Miklosvár, N-Baczon Zsombor, Darocz, Homorod, Kôhalom, Ugra, Kacza, Zsiberk, Lemnek, Băránykut, Boldogváros, Boholez, Szásztyukos, Bethlen, Sárkány, Almásmező, Zernest, Törösvár, Vajdarecse, Voila, N-Sink, Aiud, Panticeu, Kézdivásárhely, Erzsébetváros, Segesvár, Nagyszeben și in toate farmaciile din orașele mici și mari din Ardeal și din țerile străine. — Farmaciile din Brașov: a d-lor Heinrich G. Oberl și Victor Roth trimito 3 sêu mai multe sticle cu prețurile originale in ori și ce localitate din Austro Ungaria.

— Se se ferescă de imitație. —

Cereți a nume **Vin de burueni a lui Hubert Ullrich.**

Vinul de burueni al meu este mijloc secret. E compus din vin malaga 4500, spirt de vin 1000, Glicerin 1000, Vin roșu 2100, sirop de frăgi 1500, sirop de cireșe 3200, fincan, anason, rădăcina helen, rădăcină americană, rădăcină de inzian, rădăcină calmus aa. 100. Aceste părți constitutive se se amesteca.

La Cafeneaua Neustädter

de pe **Parcul Rudolf**

începând de azi, **Mercuri, 31 Iulie n.**

Musica orășenescă va cânta în fiă-care seră,

2--3 (224)

dela 8¹/₂ ore până la 10¹/₂ ore.

Întrarea liberă.

Successorul lui **M. & L. László**

Iuliu Popp

29 Târgul Inului, **Brașov Piața mare 29.**

Are onore a recomanda onor. public vizitator acestui oraș

PRĂVĂLIA DE MODĂ

bogat asortată cu totfelul de: noutăți, articoli de modă, mătăsării și garniseli de haine, în forțe mare și bogat asortiment.

Cele mai bune, fine și mai elegante **CONFEȚIUNI, LINGERII** de modă pentru dame, Covore, Pânzerii, albituri de masă

— cu prețurile fabricii. —

TRUSOURI pentru **MIRESE**

dela cel mai fin, până la cel mai ieftin se execută prompt, cu prețurile cele mai moderate.

Cu totă stima:

Successorul lui **M. & L. László**
Iuliu Popp.

(2)

— Mostre, la cerere se trimit gratis și franco. —

DESCHIDERE

de HOTEL și RESTAURANT.

Subscrisul am onore a aduce la cunoștința on. public, că am luat în întreprindere

„HOTELUL” comunei **ZĂRNEȘTI,**

o zidire nouă cu etagiu, frămășă, situată în piața Zărneștului, care constă din 10 odăi pentru pasageri, o sală pentru petreceri teatrale și dans, cu o curte spațioasă, 2 sobore pentru trăsuri și grajd mare pentru cai.

Hotelul e din nou aranjat după toate cerințele moderne. este unicul dintre cele mai elegante Hoteluri din acest opid, cu o priveliște frumoasă spre „Buceciu”, „Peatra Craiului” etc. — **Avis d-lor Touriști!**

După o praxă de mai mulți ani, ca Otelier, sunt în plăcută poziție de a corespunde tuturor cerințelor on. public, așa că, în **Restaurantul meu se pot da mese, petreceri, ospățuri, baluri** etc. și o sală separată pentru țărănime.

— La dispoziția On. public stau diferite diare. —

Prețuri moderate pentru odăi.

Bucătărie escelentă română, germană și maghiară. — Se dă cost și cu abonament lunar.

Vinuri alese de desert și din Transilvania. — **Bere** de Steinbruch și Czell, diferite ape minerale, Rachiuri și beuturi recortore. — **Serviciu prompt și cu atențiune.** —

Cu prețurile cele mai moderate.

Rogându-mă de on. public a-mi da tot sprijinul în această întreprindere, rămân

cu totă stima:

Teodor Nicoră.
restaurator.

(3)

Răpaus de Dumineca!

Onoraților locuitori din oraș și sate, li-se aduce la cunoștință, cumcă toți comercianții de Coloniale, Delicatese și Săpunarii din Brașov, conform contractului încheiat, s'a înțeles ca cu începere dela 4 August n. a. c. **să nu se mai țină prăvăliile deschise**

DUMINECA.

În localurile de dejun Dumineca se vor servi **mâncări numai pentru consumație**, ér ca să vină

afară de local,

conform învoirei, nu este permis.

Onoratul public este deci rugat, ca să se procure cele necesare în zilele de lucru, ca să se potă înlesni și breslei comercianților nelimitat sfîntirea Duminecei.

Cu deosebită stimă:

Comercianții de Coloniale, Delicatese și Săpunarii din Brașov.

Brașov, în Iulie 1901.

117,9-8.

Vilegiatura Noa!

În **Restaurația** lui **SCHMIDT**

„ELISIUM“

se află **mâncări și beuturi bune.**

În **fie-care Duminecă Supă de raci.**

Raci, Soli și Păstravi se pot servi.

În **CAFENEUA REDOUTE**

Cafea foarte bună, **Vinuri, Bere și Licheruri** bune.

— **Serviciu cu atențiune.** —

Diferite jurnale internaționale.

În Cafenea se constituie sêra un „club carambol”, care dă lecții în **Biliard**, dela 7 până la 10 ore sêra.

Cafeneaua Redoute Strada Hirscher Brașov.

Bee de înnotat.

— Avis. —

Avem onore a aduce la cunoștința On. public, că am deschis pe piața din loc un

SALON de CROITORIE pentru bărbați

intocmai după modelul Casei noastre principale din Budapesta. Salonul se află deocamdată în **Strada Mihael-Weiss Nr. 25.**

Ne rugăm, ca On. public să binevoască a onora firma noastră, care e deja cunoscută în piața din loc, cu o cercetare cât mai numărosă.

Cu totă stima:

Frații PICK,
croitori pentru bărbați.

219,3-8.